

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019 și sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 20 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Zghibarța Petru Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar din Xxxxx, domiciliat
Xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2018 - 20.11.2018;

Instanța de apel: 08.02.2019 - 27.03.2019;

Instanța de recurs: 24.07.2019 - 02.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 15 iunie 2018, Zghibarța Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 175 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Zghibarța Petru, la data de 24 iunie 2018, aproximativ la ora 14:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul săvârșirii acțiunii perverse față de o persoană despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se în domiciliul concubinei sale Xxxxx Xxxxx, situat în satul Xxxxx, raionul Xxxxx, în care locuiește temporar, s-a apropiat de copilul minor al acesteia pe nume Xxxxx Xxxxx, născută la xx xxxxx xxxx, pe care a dus-o în pat, vorbind cu ultima discuții cu caracter obscen, ulterior, în continuarea acțiunilor sale a început să o sărute în buze, după care cu atingeri indecente a introdus

mâna în lingerie minorei, pipăind-o cu degetele în regiunile intime corpului, totodată insistând să-1 sărute reciproc.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Zghibarța Petru să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 7 ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa de la Zghibarța Petru cheltuielile judiciare în sumă de 1 398 lei, suportate din contul bugetului de stat pentru efectuarea expertizelor.

În motivarea apelului s-a indicat că instanța de fond în partea rezolutivă a sentinței a respins solicitarea procurorului de a încasa cheltuielile judiciare suportate în cauza penală, ca fiind neîntemeiată, iar în dispozitiv nu a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul persoanei condamnate, fie trecerea în contul statului a cheltuielilor judiciare.

Totodată, la emiterea sentinței, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii incriminate, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de faptul că la caz nu există careva circumstanțe atenuante, iar ca circumstanță agravantă a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către Zghibarța Petru cu bună știință împotriva unui minor fiind în stare de ebrietate. Prin urmare, pedeapsa aplicată de către instanța de judecată față de inculpat este una prea blândă în corespundere cu gravitatea infracțiunii incriminate și personalitatea acestuia.

3.2. avocatul Crîșmari Natalia în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zghibarța Petru a fi achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea cerinței avocatul a indicat că instanța de fond la adoptarea sentinței de condamnare nu a dat nici o apreciere faptului că inculpatul a crescut-o pe Xxxxx Xxxxx de la vârsta de 2 ani, și că între ei s-au stabilit relații psihologice ca între fiică și tată. Inculpatul a participat activ la întreținerea, educația și instruirea copilului, Xxxxx Xxxxx, care la rândul său îl aprecia pe Zghibarța Petru ca pe părintele său, numindu-l „tată”. Aceste relații dau dreptul inculpatului să-și demonstreze sentimentele, inclusiv prin atingeri de mângâiere al copilului.

Reieșind din aceste circumstanțe, avocatul a considerat că prima instanță greșit a dat apreciere juridică acțiunilor inculpatului și în acțiunile acestuia lipsesc careva acțiuni prevăzute de latura subiectivă a normei juridice incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019, apelul avocatului declarat în numele inculpatului a fost respins ca nefundat.

S-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința parțial, în partea care se referă la cheltuielile de judecată, și s-a pronunțat în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia s-a încasat de la Zghibarța

Petru în beneficiul statului suma de 1 398 (una mie trei sute nouăzeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, Colegiul penal a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe probele care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate minore Xxxxx Xxxxx, audiată în condiții speciale, reprezentantului legal al părții vătămate minore, Xxxxx Xxxxx, martorului Stratenco Valentina, documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina lui Zghibarța Petru în comiterea infracțiunii incriminate și care combat argumentele declarate de către ultimul. Instanța a conchis că declarațiile depuse de către Zghibarța Petru, prin care nu-și recunoaște vina, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Ca urmare, Colegiul a constatat cu certitudine că Zghibarța Petru a comis infracțiunea incriminată lui, și că acțiunile au fost corect calificate de către prima instanță în baza art.175 Cod penal, după semnele calificative *acțiuni perverse față de o persoană despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare și atingeri indecente.*

Ținând cont de circumstanțele specifice în care a fost comisă infracțiunea și specificul infracțiunii, Colegiul a reținut că proba decisivă sunt declarațiile părții vătămate. Argumentele prin care se justifică această probă pentru a fundamenta o sentință de condamnare au fost expuse de către prima instanță, urmând a fi preluate și de către instanța de apel. În același timp, nu s-au adevărit alegațiile părții apărării referitor la faptul că partea vătămată ar depune declarații false sau ar fi inventate datorită vârstei. Colegiul penal reține că nu a fost stabilit nici un motiv pentru care partea vătămată ar calomnia o persoană pe care o cunoaște și era în relații bune.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și

apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Referitor la pedeapsă, Colegiul a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Zghibărța Petru, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave care prevede pedeapsă maximă sub formă de închisoare pe termen de 7 ani. Circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite. Astfel, Colegiul a reținut că instanța de fond corect a conchis că Zghibărța Petru trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite, și ținând cont de scopul legii penale îndreptate spre reabilitarea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia cât și altor persoane, a considerat că atingerea scopului pedepsei penale este posibilă numai prin aplicarea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, care va asigura atingerea scopului pedepsei.

În altă ordine de idei, instanța de apel, făcând referire la prevederile art. 227 și 143 Cod de procedură penală, a constatat că suma de 1 398 lei, urmează a fi încasată din contul inculpatului cu titlu de cheltuieli de judecată.

5. Împotriva hotărârilor instanțelor de fond, recurs ordinar declară inculpatul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie achitat.

În motivarea recursului indică că atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată i-au refuzat în demersul de a fi citați și audiați în calitate de martori Pafon Alexandru și Pafon Eugenia, care ar putea confirma faptul că în ziua în care i se incriminează comiterea infracțiunii, 24.06.2018, între orele 12.00 - 17.00 s-a aflat la ei în ospetie, respectiv la ora 14.35 când partea vătămată indică că a fost comisă infracțiunea, el nu se afla la domiciliu, astfel s-a comis o eroare.

Vina în comiterea infracțiunii incriminate nu recunoaște, menționând că nu a săvârșit-o.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință solicitând respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 și când recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Colegiul reține că inculpatul în partea dispozitivă a recursului său indică temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării de achitare Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Zghibarța Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal.

Colegiul reține că concluziile instanțelor de fond contestate sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cercetate și verificate atât în instanța de fond cât și în apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de care a fost condamnat.

Cu referire la invocarea recurentului că instanțele de fond au respins demersul privind audierea martorilor Pafon Alexandru și Pafon Eugenia, Colegiul studiind

materialele cauzei constată că această cerere a fost înaintată în cadrul examinării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, și instanța, punând-o în discuție, audiind părerea tuturor participanților la proces, a respins-o, considerând-o drept neîntemeiată.

Din conținutul deciziei recurate, rezultă că instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acestuia prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea acestuia privind casarea hotărârilor emise, neavând suport probatoriu.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că recurentul în susținerea temeiului de drept indicat, nu a adus nici o argumentare ce ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel s-a expus desfășurat, argumentat și motivat asupra tuturor chestiunilor necesare unei examinări obiective și multe laterale, și ca rezultat a emis o decizie legală și întemeiată.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Zghibarța Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun